

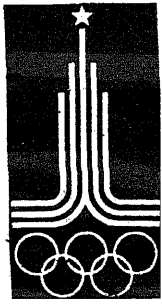
TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 21 (987)

Reede, 6. juuni 1980

XXXII aastakäik

OLÜMPIAKS VALMIS

tipika aga töötab EÜE ridades olümpiaobjektidel. Juuni algusest on paarsada I–II kursuse üliõpilast kuuks ajaks haljastamas Sõpruspargis, Linnahalli ümbruses, Toompeal.

Olümpiaregati kultuuriprogrammis osalevad meie koorid, puhkpilliorkester ja «Kuljus». «Kuljus» sõidab juba juunis Moskvasse, et harjutada kava, mida koos teiste liiduvabariikide tantsijatega esitatakse olümpiamängude avapidustustel.

Lisaks nimetatutele on olümpiaja kaudsemalt seotud ka umbes kolm ja poolsada teenistajat, kes suvel töötavad meie ehitusjaoskonnas, varustusosakonnas ja automajandis, ning ka olümpias osalevate üliõpilasrühmade kuraatorid-õppejõud.

Mai lõpuks olid olümpiateenindajate õppused lõppenud, osalt asutud juba omandatud oskuste rakendamisele.

Tähtis on suvel meie ühiselamute roll. Nimelt asuvad varsti seal elama olümpia külalised, enne neid aga laulupeole sõitnud külaliskoorid teistest vennasvabariikidest, Ungarist, SDV-st ja Soomest — kokku umbes 700 inimest.

Oli vaja remontida 500 tuba. Kõrg- ja keskerihariduse ministeerium eraldas remondiks 437 tuhat rubla. Kui juurde arvata ka uus mööbel, siis kokku on ühiselamutesse paigutatud ca

700 tuhat rubla. Remondiga olakse peaaegu lõpukorral, jäänud on veel koridorid, sanitaarsõlmed. Ehitusjaoskonna tööjõule annavad juunis abi ka kateedrid.

Instituudi kõik hooned peavad olema valmis vastu võtma meie vabariiki eeloleval suvel sõitvaid külalisi. Kahjuks on siin praegu veel mitmeid aga-sid. Remont remondiks — see polegi osutunud lahendamatuks probleemiks — keerulisem on sellega, et meie tudengid ei tea, mis on külalislakhus. Osa remonditud ruume on ühiselamuse rikutud ammu enne külaliste majutamist. Olukorda on arutatud rektoraadis, instituudi nõukogus. Otsus: täiendavaid abinõusid korra tagamiseks ühiselamuis! Sisse on seatud täiendav valveteaduskondade poolt, loodetakse ka ametiühingukomitee ja komsomolikomitee abile.

Külalised puutuvad suvel kokku ka meie õppekorpusetega. Nimelt hakkab peahoone söökla teenindama ühiselamusse majutatuid. Loomulikult peame olema valmis vajaduse korral näitama ka teistes korpustes asuvaid õppe- ja tööruume. Peame kõik hoolitsema selle eest, et külalistel jääks meie majast hea mulje.

INGA LEOK

INSTITUUDI NÕUKOGUS

* Arutati Kohtla-Järve üldtehnilise teaduskonna tööd. Kuulati ära dekaan dots. A. Varkki aruanne, kontrollkomisjoni esimehe dots. E. Soornurme kaasaruanne ning sõnavõtt. Teaduskonna kohta öeldi tunnustavaid sõnu. Samas nenditi, et on suuri raskusi vastuvõtuplaani täitmisega, halb on õppeedukus õhtuses õppevormis, lõpule viimata on arvutustehnika baasi loomine ja laboriruumide ümberehitamine, soovida jätab üliõpilaste vaba aja sisustamine.

Nõukogu võttis nendest puudustest ülesaamiseks vastu üksikasjaliku otsuse.

* Kõne all oli üliõpilaste ühiskondlik-poliitilise aktiivsuse arendamine ja ühiskondlik-poliitilise praktika organiseerimine keemiateaduskonnas. Kuulati ära kasvatusteaduskonna dots. R. Munteri ettekanne ja sõnavõtt. Iga keemiaüliõpilane koostab ühiskonnateadustes vähemalt 2 referaati või uurimistööd. ÜPP praktiline osa seisneb üliõpilaste osavõtus instituudi komsomol- ja ühiskondlike organisatsioonide töös eri vormides, samuti tootmispraktikal. Alalisi ühiskondlike ülesandeid täidab 437 üliõpilast (83%), taidlusest. huvialaklubide, rahvaülikoolide jms. tööst võtab osa 238 üliõpilast (45%), spordisektsioonides on 133 üliõpilast (25%). Ühekordseid ülesandeid on täitnud 336 üliõpilast (65%). ÜPP-alase töö koordineerimisest ja juhtimisest teaduskonnas võtavad osa partei- ja komsomolbürood. Senisest paremat suunamist ja tõhusamat kontrolli vajab üliõpilaste ühiskondlik-poliitiline tegevus tootmispraktika ajal.

* Kuulati ära teadusliku uurimissuuna «Signaalide parameetrite mõõtemetodid ja seadmed» juhendaja, raadiotehnika kateedri dots. V. Heinrichseni ettekanne ja kontrollkomisjoni esimehe, TA Küberneetika Instituudi Arvutustehnika EKB projekti peakonstruktori, tehnikakandidaat M. Sinisoo kaasaruanne.

Suunaalased tööd on kujunenud automaatika kateedris ja raadiotehnika kateedris alates 1966. aastast tehtu baasil. Ise-

seise uurimissuund eksisteerib 1974. aastast. Eesmärk on uute efektiivsete signaaliparameetrite mõõtealgoritmide süntees ja analüüs ning perspektiivsete algoritmide realiseerimine tehniliste mõõteseadmetena.

Uurimistööst võtab osa 14 õppejõudu, 18 TU sektori töötajat ja 5 inimest abipersonalist. Suunaga on seotud 1 staatsionaarse ja 3 mittestaatsionaarse aspirandi vätekirjade teemad.

Lepinguliste uurimistööde aastane maht on käesoleval ajal 170 tuhat rubla. Põhimahu moodustavad TA Küberneetika ja Füüsika Instituutide ning «Tööstusaparaadi» tellimustel teostatavad signaalide töötlemise seadmed ja vedelike kulumõõtjate alased uurimistööd.

Praeguseks on koostatud tehniline ülesanne digitaalse signaalitöötlemise aparatuuri loomiseks, mille baasil on kavandatud universaalse signaalitöötlemise kontrolleri projekteerimise koostöös TA Küberneetika Instituudi EKB-ga ajakohase arvutustehnika elementide baasil.

Universaalne signaalitöötlemise kontrolleri võimaldab mini- või mikroarvutite baasil realiseerida eksperimenti tempos laekuva signaali töötlemist. Süsteem osutub perspektiivseks juhul, kui on tegemist lühiajalise või suurt infomahtu omavate signaalide kiire töötlemisega (ekspresstöötlus).

Uurimissuuna seostub nasti kateedris õpetatavate ainetega. Tööstest võtab osa hulgaliselt I–V kursuse üliõpilasi, temaatikat kasutatakse laialdaselt ÜTÜ ja ÖÜT tööstes.

Uurimissuuna tööd on alates 1977. a. koordineeritud ENSV TA tähtsamate uurimistööde programmiga.

Uurimissuund on varustatud moraalselt vananenud raadiotehnilise mõõteaparatuuriga ning puuduvad eksperimenti automatiseerimise vahendid. Praktiliselt puudub õppejõududel, teaduritel ja üliõpilastel võimalus vahetuks suhtlemiseks arvutiga. Ajakohase teaduslik-tehnilise taseme saavutamiseks on vaja mikroprotsessortehnika rakendamist nii sügavuti kui laiuti.

Teisipäeval, 27. mail, kui olümpiamängudeni oli jäänud 53 päeva, rääkis haldusprorektor Harri Eesmaa teenistujate parteikoosolekul sellest, kuidas on eeloleva suve suurritusteks valmistunud TPI.

Kõrgkoolide ülesanded olümpiaregati valmistumisel määratleti juba kaks aastat tagasi. TPI kohustus koolitama purjevõistlusi teenindavat kaadrit — ligi 2000 TPI kollektiivi liiget, põhiliselt üliõpilased. Keemia-teaduskonna tudengid asuvad (osalt on seda juba teinud) tööle kaubandusministeeriumi ettevõtetes; mehaanika- ja elektroenergeetika-, osaliselt ka ehitusteaduskond teenindab külalisi meie ühiselamutes; majandusüliõpilased lähevad kommunaalmaajanduse ministeeriumi käsutusse hotelli «Olümpia»; elektroautomaatikud orgkomitee «Olümpia 80» teenistusse. Lisaks esinevad regati avatseremoonial ligi 250 TPI võimlejat, üle 900

TERVES KEHAS TERVE VAIM

Olümpia-aastal pole üleliigne meenutada, et muinaskreeklaste klassikaline ilu ei olnud ainult looduse and, vaid süstemaatiliste kehaliste harjutuste ja spordiga tegelemise tulemus.

Ka kõrgõppeasutuse kogu õppe-kasvatustöö lahutamatuks osaks on kehaline kasvatus.

TPI Teadusliku Raamatukogu lugemissaali rõdul on sellele tööle pühendatud temaatiline raamatunäitus

«SPORT JA KEHALINE KASVATUS KÕRGKOOLIS».

Väljapaneku avateost, J. Laidvere koostatud «Eesrindlikud inimesed kehalisest kasvatusest», läbib punase niidina mõtte, et kehaline kasvatus on igakülgse, harmoonilise kasvatuses tähtis koostisosa.

Kõrge kvalifikatsiooniga spet-

sialisti, kelles oleksid ühendatud vaimne rikkus, moraalne puhtus ja kehaline täiuslikkus, ettevalmistamisele püüab tõhusat kaasabi osutada meie instituudi spordiklubi eesti- ja venekeelne väljaanne «Kehalisest kasvatuses TPI üliõpilasele» (1975).

Kehalise kasvatuses täiustamise probleemidega tegeldakse paljudes kõrgkoolides: seda tunnistavad mitmed trikkised, millest rohkearvuliselt esindatud TRÜ omad.

Metoodilise abinõuna võiks huvi pakkuda Baumani-nimelise Moskva Kõrgema Tehnikakooli kehalise kasvatuses kateedri juhataja V. V. Popentšenko kirjutatud 125-leheküljeline illustreeritud väljaanne «Путь повышения эффективности учебного процесса по физическому

содержанию в-eye», (Moskva, 1979).

Autori kogemused (erilist tähelepanu omistab ta üliõpilaste ettevalmistamisele VTK normide sooritamiseks) peaksid olema kasutatavad ka teiste kõrgkoolide kehalise kasvatuses kateedrites.

Temaatilise raamatunäituse väljapanekud kõnelevad sellest, et meie kõrgkoolides tagatakse kohustusliku kehalise kasvatuses kursuse ja isetegevusliku spordiharrastusega soodsad võimalused üliõpilaste kehalise tubliduse arenguks ning tervise tugevdamiseks, sest kehalise täiuslikkuse põhitingimuseks on füüsilise tegevuse ja vaimse töö ühendamine.

Kõrgkooli infogrupi vanembibliograaf LUULE TEEVER

Parempoolsel pildil viimane selle kevade lõpuaktus aual. Diplomeid jagatakse õhtuse teaduskonna lõpetajatele. Pildil kiitusega lõpetavad diplomandid (vasakult) Jüri Tallermo EE-st, Vladimir Labutin EE-st, Avo Org TP-st (tema on ainulaadne TPI õhtuse teaduskonna ajaloo: 5 aasta jooksul ainult väga head hinded. Töötab ta ka meil TPI-s.), Toivo Teräse TP-st ja Tamara Jõerüüt TR-st.

* Vasakpoolsel pildil TPI teenistujad 30. aprillil Pirita purjekeskuses hoogtööpäevakul. Esiplaanil teadussekretär Viivi Russ. HILLE KARMi ja HEIDI HIIRE fotod.

НА ФАКУЛЬТЕТЕ ОБЩЕСТВЕННЫХ НАУК

СЕМИНАР — КОМСОМОЛЬСКОЕ СОБРАНИЕ

В апреле, когда вся наша страна отмечала 110-ю годовщину со дня рождения В. И. Ленина, студенты нашей группы провели по курсу истории КПСС комсомольское собрание, посвященное этому знаменательному событию. Тема семинара: «Каким должен быть человек коммунистического общества?»

Когда мы задаем себе этот вопрос, перед нами встает образ В. И. Ленина. Ленинизм тем и велик, что он дает пищу для воображения и личного творчества. И то, что у нас именуется ленинскими нормами, есть богатая область духовного развития человека и его трудового творчества в строительстве коммунизма.

Нам, комсомольцам 80-х годов, предстоит строить это общество, поэтому тема семинара-комсомольского собрания нас заинтересовала, и многие студенты включились в его подготовку и проведение.

С вступительным словом выступила преподаватель истории КПСС доцент А. А. Шмидт. Доклад комсорга группы А. Вискаварки был заслушан с большим интересом; отдельные положения доклада студенты законспектировали в своих рабочих тетрадях. Ю. Злобин, А. Чупов, Э. Акчурин зачитали воспоминания тех, кому посчастливилось

жить и работать рядом с Лениным. Очень проникновенно, искренне студентка Р. Хмылко прочла несколько отрывков из бессмертной поэмы Владимира Маяковского «Владимир Ильич Ленин». Комсомольское собрание закончилось выступлением М. Хирвонена, победителя факультетской олимпиады по истории КПСС.

На первый взгляд может показаться, что все то, о чем говорилось на семинаре-комсомольском собрании, хорошо известно: все это давно читал и знаешь. Но слово за словом, мысль за мыслью — и тобой овладевает чувство новой встречи с В. И. Лениным, перед тобой снова возникает многогранный облик великого вождя, товарища, Человека. И уже по-новому рассматриваешь экспонаты небольшой выставки: фотографии, брошюры с материалами о жизни и деятельности Ленина, копию первого номера газеты «Искра». Особенно запомнились довольно редкие фотографии: «Ленин выступает в Таврическом дворце с Апрельскими тезисами. Петроград, 4 (17) апреля 1917 г.», «Ленин на Красной площади беседует с секретарем МК РКП(б) В. М. Загорским во время первомайской демонстрации. Москва, 1 мая 1919 г.», «Ленин выступает с речью на заседании VIII съез-

да РКП(б) в Свердловском зале Кремля».

На семинаре мы еще раз прочувствовали, что В. И. Ленин, человек прекрасной души, ненавидел пустое прекрасное, где бывает и то и се, без воли, без твердости, без коммунистичности. Коммунистичность — это главное, что должно жить в наших душах, сердцах нашего поколения.

И письма, и воспоминания, и записки Ильича, и экспонаты выставки помогли нам ярче представить облик великого вождя, облик жизнерадостного, простого, отзывчивого человека, лучшего друга для тех, кого Ленин знал и любил, и непримиримого к врагам; человека, нормы жизни которого стали образцом для всех, кто своим трудом приближает время торжества коммунизма.

Наша группа очень благодарна преподавателю истории КПСС доценту А. А. Шмидт, товарищам по группе, активным участникам подготовки и проведения семинара: Регине Хмылко, Юрию Злобину, Александру Чупову, Александру Вискаварке и Марию Хирвонену за интересный и необычный семинар.

СТУДЕНТЫ ГРУППЫ
ЛР-27.

КОНФЕРЕНЦИЯ В КОХТЛА-ЯРВЕ

В течение 2-х лет на кафедре научного коммунизма ТПИ велось исследование «Социалистический образ жизни производственного коллектива», объектом которого стал коллектив объединения «Сланцехим». Задачей научного анализа являлся поиск показателей уровня социального развития коллектива, трудовой, общественно-политической и социокультурной активности его членов. Работники кафедры получили поддержку администрации, парткома и общественных организаций предприятия, высказавших заинтересованность результатами проведенной научной работы, которые будут использованы для совершенствования их идеологической и организационной деятельности, направленной на улучшение условий и организации труда, стиля руководства, дальнейшего развития социальной активности работников объединения.

28 мая в Кохтла-Ярве с участием руководящих работников предприятия была проведена научно-практическая конференция, на которой, кроме сотрудников кафедры, выступили представители парткома, профсоюзной организации и планового отдела.

Следует отметить, что в проведении исследования принимали участие и студенты института, не только на этапах сбора информации и ее обработки, но и в процессе интерпретации эмпирических данных. В частности, данные исследования использовались при написании студенческих научных и реферативных работ.

Опыт проведения исследования показал, что в ходе его происходит повышение уровня научной квалификации социологов института с одной стороны, и умножаются возможности совершенствования учебно-воспитательной работы кафедры — с другой стороны.

Конференция в Кохтла-Ярве, явившись отчетной, поставила перед сотрудниками кафедры новые проблемы, в частности, проблему популяризации результатов исследования и внедрения научных рекомендаций в практику. С партийной организацией объединения «Сланцехим» достигнута договоренность о продолжении сотрудничества ученых с практиками, оказании практической помощи в освоении результатов полезного исследования.

КОНКУРС ГЛАЗАМИ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ...

С каждым годом философские конкурсы среди студентов на лучшее знание предмета проходят все более содержательно и интересно. В этом году доклады на третьем туре отвечали теме «Ленин и современность» и были чрезвычайно разнообразны. Здесь рассматривались диалектика и современная теория эволюции (С. Воронина, КА-47), применение к жизни законов диалектики (Л. Вискаварка, ТМ-67), проблемы теории познания (Е. Лаане, ТМ-61, С. Фролова и С. Здобных, ТМ-67, В. Беркман, ЛС-47), вопросы взаимоотношения философии и современного естествознания (И. Булдаков, ЛР-47, Л. Степанова, ТМ-67). Были историко-

философские сообщения (Я. Тислер, КМ-42, А. Оландер, ТМ-61) и совсем необычные — о формировании мировоззрения в переходный период жизни общества такого интересного и сложного поэта, как А. Блок (В. Титова, АВ-47).

Все участники конкурса выявили прочные знания программного материала, а главное — умение применять их и широко мыслить. Каждое выступление вызвало множество вопросов, дополнений, уточнений; разгорались дискуссии, и философский разговор выводил слушателей далеко за пределы данного сообщения. В процессе обсуждения вопросов показали свои разносторонние интересы и глубокие знания

студенты С. Воронина, В. Беркман, С. Фролова, И. Булдаков, а также О. Степанов — победитель прошлогоднего конкурса. Активность поведения на конкурсе и философская содержательность докладов вывели вперед упомянутых участников конкурса.

Жюри с удовлетворением поздравляет победителей и всех участников философского состязания с достойными результатами прошедшего испытания и желает дальнейших успехов в процессе овладения знаниями.

Э. ЧЕРКАСОВА,
председатель жюри.

... И ГЛАЗАМИ СТУДЕНТА

Ежегодно кафедры факультета общественных наук проводят конкурсы на лучшего знатока предмета. Эта тема не раз освещалась уже на страницах институтской газеты. Но стоит упомянуть об одной проблеме, связанной с этими мероприятиями. Число участников могло бы быть и побольше.

В чем дело? Часто можно услышать: «А что мне там делать? Я не такой уж блестящий знаток, позориться не хочу».

Нельзя сказать, что это звучит очень уж убедительно. Если разобраться, кроме конкурса существует еще экзамен, через который проходят все студенты (за редчайшим исключением), независимо от нежелания покрывать свою голову «позором». И, как ни странно, большинство «незнающих» получает в зачетную книжку не менее четырех баллов, что означает в переводе на слово — «хорошо».

Значение конкурса в изучении предмета весьма велико. Где еще вы получите возможность спокойно, без суеты применить свои знания, увидеть всю сложность общественных проблем? Именно здесь открывается счастливая возможность понять взаимосвязь изучаемого предмета и жизненной практики, и сам предмет от этого становится понятней. Если хотите, это прозрение. «Сухой и скучный» предмет перестает быть тако-

вым, а это значит, что ваша жизнь стала еще чуть интересней, обогатилась еще одним лучшим познанием.

Между прочим, ответить на каверзный вопрос при помощи логических рассуждений — удовольствие, знаете ли, не из последних.

Есть еще одна положительная сторона у конкурса — это процесс подготовки. Этим конкурс весьма выгодно отличается от экзамена, подготовка к которому связана с нервным напряжением, паникой, зубрежкой до одури и т. п. А между конкурсом по общественной дисциплине и экзаменом по соответствующему предмету имеется взаимосвязь не только теоретического характера. К сожалению, все преимущества конкурса студент осознает довольно поздно — к третьему курсу. Это хорошо видно, если сравнить количество участников на курсах по истории КПСС (первый курс) и по политэкономии (третий курс).

А насчет «позора»... Автору этих строк довелось занять последнее место в третьем туре конкурса по философии, и ничего, жив, как видите. Если же говорить серьезно, то ничего нет страшного и обидного, если лавры победителя достаются другому, ибо это есть именно та ситуация, где тезис «главное не победа, а участие», верен на сто процентов. Но если вам улыбнулись одновременно и Фортуна, и Фе-

мида (что случается довольно редко, ибо чаще всего Фортуна улыбается тому, кого Фемида не замечает), и вместо «позора» на вашу голову опустились — таки лавры победителя, то вас ждет немало приятного: туристическая путевка по Советскому Союзу за первое место, денежные премии за второе и третье, памятные подарки всем участникам заключительного тура.

В заключение хочу пожелать студентам первого и второго курса в будущем учебном году отбросить ложный страх и стыдливость и испробовать свои знания в одном из таких конкурсов.

Сергей ПРЕЙС,
КА-87.

***

Искусству убеждать меня не учили.

Это умение пришло в ходе общения с людьми. И я хочу рассказать о конференциях СНО, которые очень помогают в этом.

Ежегодно весной в нашем институте проводятся эти конференции, на которых студенты имеют возможность углубиться в интересующие их проблемы как в области технических наук, так и наук общественных.

Что же дает студенту уча-

стие в конференциях СНО?

Помимо дипломов за первые и вторые места, «десятих» балла, которые прибавляются к среднему баллу при распределении, конференции учат искусству диалога с единомышленником и спора с противником. Дискуссия на конференции — это ведь не простой спор, здесь нельзя заявить противникам, что на их вопросы отвечать не желаешь, молчать, мол, и не мешайте. Главная ценность выступления заключается не в том, что ты знаешь присутствующих с волнующими тебя проблемами, а в том, что ты обязан убедить в правильности своей точки зрения и своих сторонников, и противников.

Способность убеждать нужна нам не только на конференциях. А между тем, кончая технический вуз, мы имеем небольшой дискуссионный опыт. Уроков риторики у нас нет, а план лекций у преподавателя расписан по минутам. Так что чаще всего для дискуссии остаются перемены, а за пятнадцать минут не особенно убедить противника, если у тебя к тому же нет веских аргументов. Вот и открываешься еще одна ценность выступления: способность концентрации мыслей, лаконичное выражение того, чем ты должен «сразить наповал» противника за какие-то 2—3 минуты (во всех секциях по общественным наукам регламент жесткий — 10 минут на выступление и 5 на дискуссию).

Преимущество всегда имеет тот, кто способен кратко выразить свои мысли, чтобы они при этом не потеряли своей убедительности. И если у тебя прекрасный доклад, но ты не смог ответить на вопросы участников конференции, не смог убедить их в ценности твоего материала, то — увы! — призовые места достанутся более достойным.

Наш век — ИТР, ЭВМ и т. д. — приучает, вернее, заставляет нас и мыслить быстрее. Лаконичность, оперативность, убедительность нашего мышления являются вещами взаимосвязанными.

У студентов, конечно, есть и другая возможность тренировки своей логики — семинары. Но не каждый на семинаре высказывает то, что он хотел бы; ведь как-никак, а обстановка раскованности на семинарах чаще отсутствует, чем присутствует. За исключением нескольких человек из группы, которые обычно готовы к семинару, остальные молчат или дрожат — «лишь бы не спросили». До дискуссии ли тут?!

Поэтому я считаю, что единственное место, где студент, не беспокоясь ни об оценке за выступление, ни о зачете за ответ, может дискутировать на любую тему — это конференция СНО. И хорошо, что они проводятся каждый год.

Светлана НЕДОБЕЖКИНА
КА-87.

ГОВОРИМ НА ЭСПЕРАНТО

В городской клуб эсперанто, расположенный в Доме учителя на Ратушной площади, мы пришли пораньше: нам хотелось подольше побыть в этой атмосфере. Оказалось, что почти все члены клуба уже в сборе. Повсюду слышались смех, шутки. Настроение здесь стало праздничное. Все стали подходить к нам знакомиться: здесь так принято. Все в клубе говорили на эсперанто. Людей здесь было много. Многие пришли сюда семьями, даже с детьми.

Заседание открыл руководитель клуба докладом о клубной деятельности. Потом были еще выступления, на трибуну стремились подняться многие. Управлять выступить здесь никого не надо было. Потом состоя-

лась встреча с финскими эсперантистами, которые рассказали нам о работе своих клубов, о жизни в стране.

Большое удовольствие все присутствующие получили от выступления целой семьи финских эсперантистов. Юные эсперантисты (им было 4 и 5 лет) исполнили нам под аккомпанемент мамы несколько песен. Потом завязалась дружеская беседа с гостями. Это было так здорово! Уходить из клуба нам совсем не хотелось — до того дружеская атмосфера здесь царил. Надолго нам запомнится эта встреча.

А. МЕЙТЕР, Т. ШУБИНА,
ЕВ-27.

EKSOOTILINE KOMANDEERING

Komandeering taskus, sihtkoht Tšingis Ildromi nimeline Aserbaidžaani Polütehniline Instituut, eesmärk osalemine sealsetes üliõpilaste teaduslik-tehnilises konverentsis, arvult 27. Osavõtvaid külalisi oli üle kogu Nõukogude Liidu. Eestit, õigemini TPI-d esindas kolm mehaanikut-autospetsialisti. Deleegatsiooni juhtis õppejõud Rein Sillat, teaduslikus löögijõus olid Kalle Kaldjärv ja Kaidu Jalakas. Külakostiks pidi Kalle pakkuma salapärase ettekande teemal «Qeti voolamine desintegratoris», ja allakirjutanu ettekande autode diagnostika vallast. Kaasavõetud plakateid torud olid alles reipalt püsti, kui juba neelasime Tallinna lennujaamas kahetunnise mõru aja-augu. Moskvast läbi tormates jäi meelde idamaine segadus piletite registreerimisel ja vatsakad aerobussid IL-86 stardiraja ääres.

Bakuus õhusillalt sooja õhe maha pudenenu, imetlesime oma nobedat hüpet Kaspia kaldale ja isiklike kellade laiskust, mis lubas neil valetada.

Linn viiv sõiduk tundus küll erafirmas tegutsev, bussis see tunne hajus, meeskondur mõõdis meile elegantse liigutusega keskmiselt 9,3 piletit nina peale.

Kahe tunni pärast oli selge, et broneering paljulubava nimega hotellis «Aserbaidžaan» enam ei kehti ja kohti ei ole juba ammugi. Kell kolm õösel loovutati meile kolmele siiski üks välivoodi, veel üks voodi ja üks voodi lubadus.

Moraal: «Ära hüppa hotelli tundmatu kohas!» Öömaja kohta peab olema väga täpne info. Isiklikult on võimalik tellida broneering kuu varem kirjaliku pöördumisega hotellitrusti poole.

Hommikul püüdsime heatuuliselt määrata turismikeskmeil PI asukohta. Hoone meenutas meie EPA või TRÜ tõsist stiili,

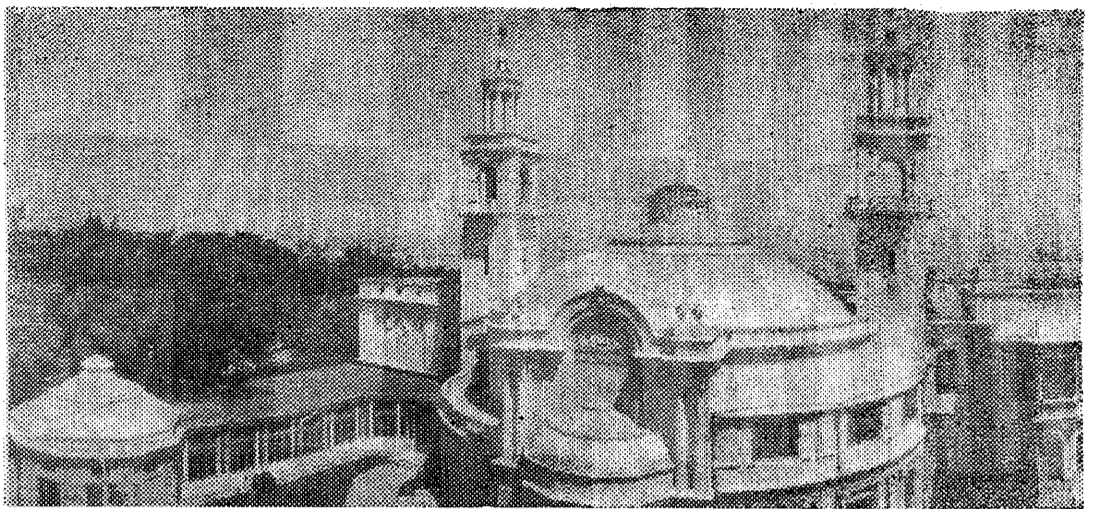
peagi leidsime ka külalislahke UTU esimehe Rafik Dadaševi.

2. aprilli plenaaristungi juhatast sisse instituudi rektor professor M. Bagirov. UTU ühendab üle 2000 sealse üliõpilaste teadustegevust. Seekord oli töö planeeritud 23 sektsiooni kokku 420 ettekandega.

Instituut on loodud 16. novembril 1920. Viimase 30 aasta jooksul on lõpetanud üle 30 000 spetsialisti. Spetsialiste koolitatakse 6 teaduskonnas 33-1 erialal.

Instituudis on 39 kateedrit, ligemale 600 õppejõudu, sealhulgas 18 doktorit ja 250 teaduskandidaati. Õpib üle 10 000 tudengi, 4000 neist päevases õppevormis. Õpetamine toimub nagu meilgi kohalikus ja vene keeles. Õppebaas on tugeval materiaaltehnilisel tasemel, õppejõudude ja üliõpilaste käsutuses on moodne teaduslik raamatukogu.

Järgmisele päevale olid planeeritud külalisesinemised. Venekeelne esitus ei paistnud kellegi raskusi valmistavat. Õppejõud jäid rahule ja esitasid hulganisti küsimusi, millest osa sattus juba üldtehniliste probleemide valdkonda. Vanemad tudengid tulid soojalt kätt suruma. Eriti veenev tundus neile argument, et olime katseseadmed oma kätega valmistanud. Järgnevat kohalike tudengite ettekanded olid küll esitatud tundmatute häälikühenditena, kuid plakatid ja sektsiooni esimehe selgitavad märkused näitasid, et tööd olid suunatud praktilistele kitsaskohtadele. Näiteks bussiliikluse intensiivsuse reguleerimine, võti nurga tagant mutri keeramiseks, autopidurite töövõime säilitamine pikkadel langustel, tagumiste juhitavate ratastega haagised kitsaste mägiteede jaoks jpm. Ametlikele diskussioonidele järgnesid sõbralikud arplemised instituutide saavutuste ja statistiliste andmetega.

* M. Magomajevi nimelise Aserbaidžaani Riikliku Filharmoonia hoone.

TPI söökla jäi igatahes teistega võrreldes peale. Keegi ei uhkustanud ka eriti nii uute õppekorpusetega nagu meie peahoone.

Kolmandal päeval oli külaliste käsutuses buss. Ekskursiooni naelaks oli indiaalastest tulekumardajate haud-pühamu. Paiga eksootilisust tunnistas ka soomlaste ekskursion. Palju väiksema efekti ei olnud ka võimalus veenduda oma silmaga, kuidas vaikselt surisev ja matsuv naftapump täiesti rahumeeli ilma inimesteta pruuni kulda ammutas. Ka linnaga tutvumisel jäi mõndagi meelde.

Aupaklikkust koristaja vastu, kes siledal kõnniteel kiviparketil harja ja kühvliga purusid noppis. Mõnusad ja hubased rüütkvartalid. Käsitööde ääretu rikkus vitriinidel. Mõõdujad tõmmud, energilised ja lärmakamad kui meil. Populaarsed sonid ja ilusad kasukad. Ohutemperatuur 19°C. Meie õhukest riietust ja instituutideklit vaadati nagu kahtlustadeski. Sõiduteel tšehhi trollid, ungari bused ja igapäev üles mukiud sõidautod, kuid vahel harva ka vooimees. Igal pool rohelus, puud, pargid, lillepeenrad. Arhitektuur-

rist ja mälestusmärkidest ei maksa rääkida. 26 Bakuu kommissari... Vanemad elamukvartalid natuke sünged ja asjalikud, esimese korruse aknad kõik trellitatud. Kliimaatorite mustavad suud. Meil seostub see arvutiga, Bakuus aga toodetakse kliimaatoreid alates 1975. a. Kõrvuti moodsate ja omanaoliste elumajadega vilksas mööda ka savihütte. Linn asub väga erinevatel kõrgustasanditel, mis võivad luua meeliülendavaid vaateid linnas kihavale elule.

28. aprillil möödus 60 aastat Aserbaidžani NSV moodustamisest. Seepärast ei ole liigne meenutada selle vabariigi mõningaid väärtusi. Pealegi oskavad vähesed nimetada mõnd sealset linnu peale Bakuu.

Pindala 86 600 km², rahvaarv 6 miljonit, s. h. Bakuus 1,5 milj. Vabariigis on 61 rajooni ja 60 linnu, suuremad on Kirovabad, Sumgait, Mingetšaur. Välispiir ühine Iraani ja Türgiga. Sügavamad naftapuuraukud 3—7 km. Põhiliseks kultuuriks on puuvill, kasvatatakse ka teed ja tubakat. Spetsialiste toodab 17 kõrgkooli, rahvast valgustab 14 teatrit jne. Ühiskondlikus trans-

pordis on ka metroo. Seismiliselt aktiivsetes piirkondades tegutsevad mudavulkaanid.

Henri Barbusse on kirjutanud «tuulte linna» Bakuu kohta: «Vaadake Bakuud! Sest mitte kusagil mujal kui Bakuus ei paista nii selgesti silma haigutav kuristik eilse päeva õigusetuse, orjuse ja vaesuse ning tänase päeva õnne vahel.»

Lahkumisnukrus ja muljete koorem sundis meid lennukile viivas bussis vaikima ja mõtisklema. Väsinud fotoaparaat seedis jäädvustatud slaidid.

Kuski kaugel ei olnud jälle lennuilma. Parandasime oma enesetunnet restoranis rasvase šnitsliga ja ennäe kohtumisrõõmu... naaberlauas istusid purupurjus eestlased. Meil oli igatahes neid piinlik kaasmaalasteks tunnustada.

Tallinna maandumisraja tulled. Jahe koduõhk. Mõõdunud meenutas ka kimp verevaid nেকে kases ja aukri kotis. Kell oli oma vigurid unustanud. Olime jälle kodus.

Kirja pannud
KAIDU JALAKAS
MA-81

OMALOOMINGUVEERUD

Taevas oli pilvedega täitunud. Need olid punased, kollased, rohelised ja kes teab mis tundmatute värvivärjunditega. Mõned pilved, mis end ääretus pilvedemaailmas küllalt mõnusasti ei tundnud või mida suuremad ja kirevamad pilved endasse ahmima hakkasid, laotasid end laiali ning laskusid kui liblikad õiele, mõnele meeldivamale, pilvega üht värvi taimekoostule. Mis meeldimise puutub, siis reageerisid kõik taimed pilve külaliskule oma kasvuvõimaluste demonstreerimisega. Pilve laskudes metsale hakkasid samblad puhaste poole pürgima, puhmad püüdsid põõsaste latvu raputada, põõsad aga sirgusid, seades silks puulavad. Ka puud said pilve narkootikumisüstitist osa ja tormasid januselt taevapilvi poole, kus paistvad vikerkaarevärvilised taevas hõljujad töötasid uut lisa kasvutuju säilitamiseks. Salakaval taevast tulnud parasitid ise õgis ahnelt taimede kudesid, kuni kostis ilkesekärgatuse taoline müürin ning külalislahke ja taevasse ihkav taimekoostus vajas pörmu, saades surnuaiaks sünnipäiga.

*

Tavalised taevapilved vahest, mida kõrgid torutaolised peenikesed ehitised oma suitsujuga dega tekitasid, muutusid mitmevärvilisteks mürgisteks udukogudeks, millele oli otsekui elu sisse tulnud. Need udutombud otsisid seltsi, nad progresseerusid. Selle uhke protsessi veel kõlavama sõna tähenduses said ära mekkida ka leitud «seltsilised», kellele näidati ära tõusutee ning -suund, kuid varsti leidsid nad end surnuaiast, mis kunagi oli olnud neile sünnipäigaks.

Kõik elav ei hävinenud — kannatused peaksid võitlema, ennast säästma, kaaskonda ja oma järeltulijaid päästma. Riputades end mõne pilve külge, võis sellel planeedil näha pika londiga olevusi kurvalt, ent samal ajal asjalikult sagimas: kes kandis midagi, kes vehkis kätega, kes ajas läbi londi teise

SURNUAIK SÜNNIPAIG

londikandjaga imelikku jorinat. Aeg-ajalt laskus mõni kurikuulus «seltsiotsija» taevast mõne londiraputaja juurde, kuid viimane ei soovitud tülitamist. Ta haaras taskust miniatuurse pihusti ja piserdas sealt endale midagi kaenla alla, seejärel vehkis kätega, et ka kutsumata külaline aroomist osa saaks. Iseteadlik külaline aga hahitus seepeale nagu paha vaim pläneet Maa noorte elanike (laste) jutustustes (muinasjutudes).

Kui rääkida planeet Maast, kus ainsaks mõistusega olenditeks olid inimesed (suure algustähena), siis elasiid seal ka umbes samasugused londikandjad, nagu kirevate pilvedega ümbritsetud planeedilgi. Planeet Maa londikandjaid kutsuti elevantideks. Kirjeldatava planeedi elanikud ei tahtnud sugugi elevanti imiteerida, nad tahtsid vaid elada ja mitte saada oma planeedi teiste elusolendite saatusekaaslasteks, kel surnuaiaks sünnipäik. Lont oli vaid päästevahendiks. Päästelont oli ühendatud hingamiseks kõlbliku gaasiballooniga ja suubus hingamiselundisse. Kuid ähvardava ohu märguandjaks, oma päästjaks pidid elanikud mitte teadlast, õpetlast ega ka hiromanti, vaid kõikide kuulsamate poeemide ja oodide autorit, planeedi esipoetessi, kes kirjeldas kord arstile oma tervisehäire sümptome, mis hakkasid edaspidi ilmema kõikidel asukatel. Nagu selgus, oli haiguse tekitajaks mürk salapärestes pilvedes.

Looduselembene poetess sai mürgituse enne kui teised, sest ta viibis suurema osa vabast ajast looduses. Kuulsate oodide ja poeemide autori kirjeldustest tehti järeldused, millest hiljem kasvasid välja konkreetseid abi nõud ELU säilitamiseks.

Poetess kirjutas: «Kogu päev on täis mingit imetobedat ärevusgaasi. Keskendumine töö oodatud tulemuste asemel peotäie uitmõtteid ja nii lagunebki päevane tegutsemisaeg vaid end sügavast mõtetusaakudest väljarebimise katseteks. Tahaks nagu midagi luua, kuid keegi lammutab pidevalt mu sõrmedes, mis on jõudnud järjekordselt augu servast kinni haarata, ning algab jälle õrn-õrn langemine augu põhjas helkivate segaste mõtete eliksiiri kaisutavasse pinnavärelusse. Vaid õhtuks saabub aeg, mil hull vaim on loobunud mu sõrmedel tallamisest ning mul on au esimest korda päeva jooksul (pigem siiski õõ haku!) käpp viie sõrmega kõvasti vastu maad suruda. Tunnen end tobedatest rõhuvinstinktist vabana, mu mõte on selge ja võib kontsentreerida oma loova laserkiire vääramatult ühte suunda... Aga õhtuti pole ka PILVI enam taevas.»

Poetess lahendas ilusa sõnamulinaga probleemi, mille kalal olid pead murdnud planeedi ümar(tark-)pead kolm aastat. Elanikkonna uimastamise allikas oli leitud ja ilusanalüüsed planeediasukad «maskeerisid» end londikandjaks, saades tagasi neile omase helge mõtlemisvõime. Poetessi intuitsioon laotas oma kaitsvad tiivad planeedi kohale, kuid oht saada surnuaiaks sünnipäik, jõudmata ajaloo teerajal kaugemale, jäi ja tugevnes.

*

On vahetunud mitu põlvkonda. Elanike seisund on kriitiline.

Kõigest hoolimata pingutatakse, mõtlemaks välja päästetead: ümarpead töötavad, nõrgused hädaldavad, kirikutes palutakse jumalaid. Kuid poeetess on endale ammu valinud elupaigaks külma hauataguse, jättes maha hoiatuse planeedi elanikkonnale: «Vead algavad põhimõtetest, ka peast. Ma näen aega, mil neil, või õigemini juba teil, tuleb pidada soolaleivapidu naabersüsteemi planeedil: Pluutol, Jupiteril, Uraanil, või paluda kogumi planeedi X mõistusega olendeid, et nad teile killukese toidurpoodist, tilga joogipoolist ning pisi-pisi-suure nurga annaksid, et võiksite keha kinnitada, janu kustutada ja puhata ning siis kohe teele minna, uurima, kas planeet Y sobib teile elamiseks. Sigimiseks ja... sõdimiseks. Hurraa, ehk sobibki! Asute elama. Ehitate kõigepealt suure saali, ma mõtlen hoone, mille ainukeseks ruumiks on saal, millesse mahuvad kõik uusasukad — meie planeedi eluskond. Peate koosolekuid, võtate vastu otsuseid, palute jumalat või ükskõik mida, peaaigi, et vennaskonna liikmed end üksikuna tundma hakkaks, suurele Y-nimisele planeedile ära ei kaoks, saboteerima ja jonnima ei hakkaks ning end lipsuga üles ei pooks. Seda viimast muidugi juhul, kui üldse kuhugi ennast puua on — sest kes teab, kas seal tubevaoksalist puud üldse leidubki. Vajaduse korral võib seda Suurt Saali kasutada ka õllekana, õnnepaleena või siis nendele kahele loogiliseks jät-

kuks ka kohtuhoonena. Noh, hea küll, võib-olla varsti kõik klapiabi ja elu läheb juba mööda siledat telliskivitööd à la: «Tähelepanu, tähelepanu, pistkest Johni ootab isa 30-ndal pikkuskraadil 55-ndal põhjalaiusel!» Siis aga avastatakse... et tulemas on paduvihmadeperiood? et oodata on püüda? et Suur Saal kukub kokku? Ei, avastatakse hoopis, et planeet Y pole küllalt kogupis kohvris relikviana «kodumaalt» kaasatoodud kolmele aatompommikesele, ja äparduse korral võib planeet Y muutuda muinasjutuks «Tundmatute rändurite haastus».

*

Taevas oli pilvedega kaetud. Need olid punased, kollased, rohelised ja kes teab mis tundmatute värvivärjunditega. Mõned pilved, kes end ääretus pilvedemaailmas küllalt mõnusasti ei tundnud või mida suuremad ja kirevamad pilved endasse ahmima hakkasid, laotasid end uduna laiali ning laskusid kui liblikad õiele, mõnele meeldivamale, pilvega sama värvi taimekoostule. Mis meeldimise puutub, siis reageerisid kõik taimed paljulootvale, kuid salakavalale külaliskule vastustamisega. Mürke kandva tuule käes. Meelitu pilv rahmeldas edast-tagasi, kuni rahutu tuulepuhang ta neija ilma-kaarde laiali pillutas. Mürgised pilved ja mürgised tuuled põlnud enam taimede jaoks surmakulleriteks. Endised vägivallaohvrid olid tühast tõusnud, kohanenud halastamatu eluga. Nad olid küll inetud, isegi kummalised — hõlpuud ei lehvitanud oma latvu kõrgemal kui viis meetrit, kuid see-eest võisid tunnustada ajaloo edasist kulgu surma kartmata — nende liik säilitas eluvõime.

Planeedil põlnud ka rahatust, mida mitmeid ajalinge tagasi kandis planeedi mõistusega asukad. Kõik oli läinud võrratult lihtsamaks — nad surid välja kui rotil arseenimürgituse planeet Maa asukate toidukeldrites, saades surnuaiaks sünnipäiga.

JA SURDUB

6. juunil pühitseb EMMA JÕGI oma suurjuubelit. Tema elutee algas Samaarast, kus isa Madis oli kohaliku Eesti Põllumajandusliku Kommuuni esimees. 1926. aastal asusid Jõed elama Leningradi. Seal lõpetas Emma Jõgi 1937. a. keskkooli ning 1943. a. Leningradi Ehitusinseneride Instituudi, jäädes sama instituudi juurde aspirantuuri. Nõukogude Eesti vabastamise järel asus E. Jõgi tööle vaneminsenerina Ehitusministeeriumi, ajavahemikus 1946—1950 oli aga Tallinna Ehitustehnikumi direktoriks. Järgnes pedagoogitöö TPI-s, seejärel vastutavatel ametikohtadel Kõrgemate Koolide ja Teadusasutuste Ajü Vabariiklikus Komitees ja ENSV Ametiühingute Nõukogus Alates 1958. aastast kutsus jäl-

le pedagoogitöö meie instituudis, õppejõuna ja 1972. aastast juhatjana ehitusmehaanika kateedris. 1966. a. tõi teaduskandidaadi kraadi, 1970. a. dotsendi nime-tuse.

Emma Jõgi on üle 40 teadus-töö autor. Uurimistöö hilise-maks probleemiks on opti-maalsete süsteemide süntees. Samal teemal valmib doktori-töö.

E. Jõgi on aktiivne ühis-kondlikus töös, tal on orden Austuse Märk, kaks medalit ja palju aukirju.

Emma Madise tütar Jõele juubelil puhul palju õnne ja äätkuvat edu!

Ehitusmehaanika kateedri nimel

dots. RAIMOND RÄÄMET

TALLINNA PÕLÜTEHNILISE INSTITUUDI LEIUTUS- JA RATSIONALISEERIMIS- TEGEVUSE ÜLEVAATUSE TINGIMUSED

NLKP XXV kongress kavandas abinõud NSV Liidu rahvamajandu-se edasiseks arenguks uuel viis-aastakul. Leiutus- ja ratsionalisee-rimistegevuse kui tehnika progres-si lähe peamise tõukejõu intensi-ivistamiseks korraldab Üleilmdulise Leiutajate ja Ratsionaliseerijate Ühingu (ULRU) TPI algorganisa-tioon koos instituudi administra-tiooniga järjekordse leiutus- ja ratsionaliseerimisülevaatuse.

1. Ülevaatusel selgitatakse välja instituudi parimad töötajad, allasutused ja teaduskonnad eraldi leiutuses ja ratsionaliseerimises, parim naisleidor ja parim noor leidor (vanusepiir 30 aastat). Kokkuvõtet tehakse 10. jaanuariks 1981 ja avaldatakse «Tallinna Põlüttehnikus».

2. Kokkuvõtete arvestusperiood on 01. 01. 1980. a. kuni 31. 12. 1980. a. Leiutustaotlusi arvestatakse TPI-st väljasaatmise kuupäeva järgi. Positiivseid otsuseid leiutistele autori-tunnistuste ja välispatentide välja-andmise kohta ning leiutiste juuru-tusakte arvestatakse instituuti lae-

kumise kuupäeva järgi. Litsentsi-müügilepinguid võetakse arvesse vastava dokumendi instituuti saa-bumise kuupäeva järgi. Ratsionaliseerimisettepanekuid arvestatakse tunnistuse väljaandmise aja järgi.

3. Leiutiste ja ratsionaliseerimis-ettepanekute autorid saavad punkte vastavalt nende osale tehnilise la-henduse väljatöötamisel (arvesta-takse autorite vahelise tasu jaotuse kokkulepeid).

4. Allasutuste ja teaduskondade omavahelise paremusjärjestuse mää-ramisel summeeritakse allüksuse (teaduskonna) töötajate (ka TPI-st arvestusperioodil lahkunud) kogu-tud punktid ja jagatakse kõrghari-dusega töötajate arvuga antud all-asutuse (teaduskonna). Teise all-asutuse (teaduskonna) siirdumisel võetakse punkte arvesse ainult uue töökohta järgi.

5. Kokkuvõtete tegemisel leu-tustegevuse alal lähtutakse järgne-vast summeeritavast punkttabelist:

- leiutistaotlus, 1 punkt.
- positiivne otsus autoritunnistuse väljaandmise kohta NSV Liidus, 3 punkti.
- positiivne otsus patendi või auto-ritunnistuse väljaandmise kohta välismaal
- esimeses kontroll- või edaslii-kaatud ekspertiisistusemiga riis-ris, 3 punkti.
- igas järgnevas kontroll- või edasliikatud ekspertiisistuse-temiga riigis, 1 punkt.
- avaldussüsteemiga riigis, 0,5 punkti.
- juurutamine, 3 punkti.
- litsentsimüük
- patendiga kaitsitud leiutis, 11 punkti.
- patendikaitses mitteomav leu-tis, 8 punkti.
- proovilepingu alusel, 4 punkti.

Märkus: kui proovilepingule järg-neb litsentsilepingu sõlmimine, an-takse olenevalt lepingu iseloomust lisaks kas 7 või 4 punkti.

6. Võrde tulemuste korral eelis-tatakse leidurit, kel on rohkem po-sitiivseid otsuseid autoritunnistuste väljaandmise kohta NSV Liidus. Kui ka antud näitajad annavad võrde tulemuste, võreldakse juu-rutatud leiutiste arvu.

7. Positiivseid otsuseid patentide väljaandmise kohta välismaal ei arvestata, kui aruandeaastal võeti vastu otsus leiutise välispatentimise lõpetamise kohta.

8. Ratsionaliseerijate vahelise pa-remusjärjestuse määrab 8ra arves-tusperioodil jooksul väljaantud tun-nistuste arv.

9. Paremaid leiureid premeerit-akse järgnevalt:

- 2 esimest preemiat 4 100 rubl.
- 4 teist preemiat 4 75 rubl.
- 9 kolmandat preemiat 4 50 rubl.

Juhul kui parima naisleiduri ja noore leiduri punktid ei too neid esimese viieteistkümne kohta hulka, eraldatakse nende premeerimiseks kaks kolmandat preemiat.

Parimat ratsionaliseerijat premeeritakse 50 rublaga.

10. Ülevaatusel juhib ULRU TPI algorganisatsioon nõukogu koos TPI patendiosakonnaga, kes selgitab ka käesolevate tingimustega la-hendamata jäänud küsimusi.

11. Ülevaatusel kokkuvõtteid teeb ULRU TPI algorganisatsiooni nõu-kogu ja TPI patendiosakond koos TPI rektoraadi, partel- ja a/ü komi-teeaga.

KALJU PALUSTE

KAMMERKOORI KEVAD

Tänavune kevad on olnud TPI kammerkoorile tegurohke. Olulisemaid ettevõtmisi tahak-sime siinkohal tutvustada ka neile, kes neis ei osalenud.

Aruaadavalt oli meie põhi-tähelepanu pööratud aruande-kontserdikis valmistumisele. Kontserdi esimeseks osaks õppi-sime F. Schuberti Missa G-duuri, mille esitamises olid kaas-tegevad TR Konservatooriumi kammerorkester ning solistide-na ENSV teeneline kunstnik Kaie Konrad, Uno Taremaa ja Karén Garibjan. Dirigeeris Tal-linna Kammerkoori noor ja energiline dirigent Toomas Kap-ten. Kuna me ei esine just sage-li orkestri saatel, siis pakkusid orkestri ja koori paar ühisproo-vi palju õpetlikku ja ka elamu-slikku. Aastakontserti toimus J. Kreuksi nim. Kultuuripalee Olevi saalis 19. aprillil. Schu-berti värvi- ja niansirikas ning meloodiline muusika, solistid ja orkestri õnnestunud osatäitmine ning Toomas Kapteni nõudlik ja täpne dirigenditöö — kõik inspi-reeris meidki andma oma pari-ma.

Kontserdi teises osas esitasime oma dirigentide Karin Rööbi ja Imbi Järveti juhatusel eesti, vene, inglise, saksa, norra ja la-dinakeelseid eri ajastute koori-laule ning lõpuks R. Gutierrez

hispaaniakeelse meeoleuderikka «Argentiina koorisüüdi».

Aastakontserti võib lugeda kordaläinuks, sest enamuse ka-vast suutisime teoks teha diri-gentide taotlustelähedaselt (nen-de eneste hinnanguid arvesta-des). Kuuldavasti leidsid meie esinemisest mõningaid positiiv-seid arengujooni ka kuulajaina saalis viibinud tuntud muusika-mehed Kuno Areng, Arvo Ra-tassepp ja Roman Matsov. Me poleks ausad, kui väiksisime sellest, et kõik ei läinud ootus-päraselt. Vajakajäämisi tajusi-me kontserdi ajal, kuulsime kontserdiküllastajatega vesteldes ning võisime tabada hiljemgi, saalist kassettmagnetofoniga tehtud lindistust üle kuulates.

Tõsine kahju, et sellise kont-serdi asjaliku lindistamise kor-raldamiseks ei leidnud me klu-bilt toetust. Edaspidi ootame klubilt kaasabi lindistamiseks, sest korralik lindistus annab täiendava võimaluse vägede kõr-valdamiseks. Magnetofon on samasugune iluvigade korregee-rimise vahend lauljale nagu peegel igaihele meist.

Aastakontserdi teist osa esita-sime veel kord 25. aprillil Tar-tus, TRÜ auals, kus oli TRÜ kammerkoori, meie ja Cesisë muusikakooli õpilistide an-sambli ühiskontsert. TRÜ rah-vaste sõpruse päevade raames

antud kontsert tervikuna oli mitmekesise kavaga, läks küllalt arvukale kuulajaskonnale ning võeti võrdlemisi soojalt vastu. Järgnenud koosviibimisel värs-kendasime tutvusi tartlastega. Lätlaste ansambli juhi Igor Grapsi eestikeelsed selgitused võimaldasid tutvuda ka nende probleemidega.

Tunnistasime salamisi, et isast tuntuim on, meil poeg Gunnari tegevus «Magne-tic Bandis». Selgus, et Graps-šeeniõr on oma ala tuntud en-tusiast, sest tema sülest pärineb Ldti muusikakoolides kasutatav tšellopalade valikkogu (pühen-dusega eksemplar jäi meiegi nõudikogusse). Kuulsime, et «Vanemuise» orkestris mängi-vad 2 cesislast ning lähem tule-vik toob praeguse ansambli koosseisust veel kolmandagi Tartusse.

Peale eespoolnimetatud kont-serdide ja nendeks valmistumise laulsiime kahel korral peatselt kõrgkooli lõpetavate noorte koor-ijuhide taktikepi all. Vahetult enne aruandekontserti 17. april-lil laulsime TPEDI õppekorpuse saalis (endises Õpetajate Täien-dusinstituudis) meie oma laulja Anne Gluhhova riigieksamil, ning 27. aprillil Õpetajate Majas Moonika Klaasi riigieksamil. Ek-samite lõplikud tulemused pole küll veel teada, kuid tundub, et

me ei jätnud neist kumbagi hä-bisse, sest eksamikomisjonide esindajad teatasid mõlemal ju-hul meid tänades, et oleme pak-kunud neile teatava elamuse.

Lõpuks 30. aprillil «Estonia» kontserdisaalis esinenud Tallin-na Kammerkoori kontserdist, millest enamus meie koori lau-ljatest kuulajana osa võttis. Nen-de kava oli raske ja huvitav, kuid kohati meile tuttav. Vii-mase asjaolu tõttu teemegi siin-kohal vabariigi teenelise kol-lektiivi esinemisest juttu. Erilist huvi pakub R. Gutierrez «Argentiina koorisüüdi» ette-kanne. See 4-osaline pala kõlas vabariigi tippkoori esi-tuses laitamatult. Rõõmustab, et selle raske pala esitus ka meie poolt polnud väga lootusetu. Seega kuulsiime min-gis mõttes etalonesitust, et ise selle poole püüda.

Nisugune oli tegurohke apr-ill kammerkooris. Kordamine-kute eest võlgname tänu oma dirigentide Karini ja Imbi en-nastsalgavale ja oskuslikule te-gevusele. Võib-olla oleme val-mistanud neile ka kibestumise-hetki (edaspidi loodetavasti vä-hem), kuid õnnestumised peak-sid neid siiski korvama.

Ees seisavad suvised esinemi-sed.

Юридический отдел ТПИ

ИЗ ЗАПИСОК КУРАТОРА

Закрывшее комсомольское собрание группы открыл ком-сорг Семен Петров (все звали его просто Сеня). После корот-кого замешательства, слегка прокашлявшись, Сеня начал: — Уважаемые сокурсники, товарищи по борьбе с трудно-стями студенческой жизни! Се-годня мы собрались по сле-дующему поводу. У нас в группе произошло ЧП! Встань, Мошкин, покажись, чтобы все тебя видели.

Рис. Бориса Маделены.

Маленький, шупленький Ко-ля Мошкин встал и, все боль-ше и больше краснея, под-нял глаза товарищей

гневные взгляды товарищей прошелся по аудитории и роб-ко остановился у стула, с ко-торого только что поднялся, решая, сесть или нет. То был ступ подседующего. — Садись, садись, — под-толкнул его Сеня.

Среди присутствующих на-растал шумок. Обстановка не обещала ничего хорошего для бедного Коля Мошкина. Он побледнел и слегка задрожал от страха перед будущим.

— Тихо, тихо, товарищи, — Сеня властно поднял руку, призывая всех к тишине. — Этот отщепенец, этот нехоро-ший человек в самый разгар подготовки к сессии решил поставить под удар всю груп-пу и предательски влюбился в представительницу слабого по-ла из группы параллельной.

Коля Мошкин залился крас-кой. В аудитории неодобри-тельно загудели. Краса и гор-дость всей группы, разрядник по борьбе и мастер по другим видам спорта, Костя Белкин поднялся во весь свой бога-тый рост и, молча, но вы-разительно, показал малень-кому Коле Мошкину кулачи-ще. Коля побледнел.

— Обговорим детали. Он, — указательный палец Сени ука-зывал на провинившегося, — не подумал о том, как группа будет сдавать зачеты и экза-мены. Преступно отсутство-вал по вечерам дома, не отве-чал на телефонные звонки и, более того, уже два дня не по-сещает лекции, чем вызвал гнев и ярость возлагающих на него огромные надежды чле-нов нашей всеми горячо лю-бимой группы. Тем самым мы оказались в крайне тяжелом положении. Позор предателю!

Все это Сеня проговорил на одном дыхании, сделал шум-ный выдох и занял место председателствующего. Коля поднялся со стула. Мертвен-ная бледность покрывала его лицо. Он обвел взглядом окру-жающих, ища поддержки, но не находя ее. Грозный кулак Кости Белкина заставил Колю опустить глаза. Силы явно по-кидали его.

— Ребята, — еле слышно проговорили его посиневшие губы, — да я... чтобы я под-вел группу?! Ну что я могу с собой поделать?! Мое сердце не

здержит такого позора. Да вы... да я... да уж лучше я...

Тут он дрожащей рукой схватил со стола неизвестно как там оказавшийся нож, рванул на себе фирменную рубашку, колени его подкоси-лись, но он не собрался от-ступать от принятого решения, замахнулся и...

В этот момент куратора

М. ТОМА.

Жоонистab HARRY VARKKI (LA-81).

ОТВЕТЫ НА КРОССВОРД В № 17

- По горизонтали: 5. Сухогруз. 7. Праздник. 8. Экспедиция. 11. Киров. 12. Анабас. 13. Балет. 16. Москва. 17. Власть. 18. Брокер. 19. Кадьяк. 23. Катер. 24. Кодекс. 25. Озеро. 28. Пролетарий. 29. Авангард. 30. Агита-тор.
- По вертикали: 1. Гуманизм. 2. Аракс. 3. Радин. 4. Цитадель. 9. Комсо-молец. 10. Марсельеза. 14. Гвиана. 15. Плакат. 18. Братство. 20. Корсаков. 21. Доклад. 22. Сквاما. 26. Ермак. 27. Минин.

«TALLINNA PÕLÜTEHNİK»

«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Tüükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partkoma, rektorata, komiteeta IKSME ja profkoma Tallinnskogo politehnitskogo instituta «Tallinnskij politehnik». Tipograafia «Южиселу», Пикт, 40/42. Telemise address: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакция: 200026 Таллин, Эхитайте тее, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 1893 MB-02353 Händ 2 kop.

Vastutav toimetaja G. HAZAK